

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

★ Rådets forordning (EF) nr. 1478/2000 af 19. juni 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskursen mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 1479/2000 af 6. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	2
Kommissionens forordning (EF) nr. 1480/2000 af 6. juli 2000 om fastsættelse for juni 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren	4
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1481/2000 af 6. juli 2000 om fastlæggelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for 2000/01 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer vedrørende sukker som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92	6
★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1482/2000 af 6. juli 2000 om supplerung af bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 om optagelse af visse betegnelser i »Registret over specificitetsattesteringer«, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 1483/2000 af 6. juli 2000 om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina	10
Kommissionens forordning (EF) nr. 1484/2000 af 6. juli 2000 om fastsættelse af importtold for ris	11
Kommissionens forordning (EF) nr. 1485/2000 af 6. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser	14
Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/2000 af 6. juli 2000 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I	16

1

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Rådet

2000/427/EF:

- * **Rådets beslutning af 19. juni 2000 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2001** 19

Kommissionen

2000/428/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 4. juli 2000 om diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver til bekræftelse og differentialdiagnosticering af smitsom blæreudslet hos svin ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 1805)** 22

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1478/2000
af 19. juni 2000
om ændring af forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskursen mellem euroen og valutaerne i
de medlemsstater, der indfører euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 af 31. december 1998 om omregningskursen mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen ⁽²⁾, er fastsat omregningskursen pr. 1. januar 1999 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen ⁽³⁾.
- (2) I henhold til Rådets beslutning 98/317/EF af 3. maj 1998 i henhold til traktatens artikel 121, stk. 4 ⁽⁴⁾, opfyldte Grækenland ikke de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta.

- (3) I henhold til Rådets beslutning 2000/427/EF af 19. juni 2000 i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta fra den 1. januar 2001 ⁽⁵⁾, opfylder Grækenland nu de nødvendige betingelser, og Grækenlands dispensation ophæves med virkning fra 1. januar 2001.
- (4) Indførelsen af euroen i Grækenland kræver, at der vedtages en omregningskurs mellem euroen og drakmen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

På listen over omregningskurser i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2866/98 indsættes følgende mellem kursen for den tyske mark og den spanske peseta:

»= 340,750 græske drakme.«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Santa Maria da Feira, den 19. juni 2000.

På Rådets vegne

J. PINA MOURA

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 16. juni 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 30.

⁽⁵⁾ Se side 19 i denne Tidende.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1479/2000
af 6. juli 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	50,2	
	999	50,2	
0707 00 05	052	96,5	
	628	130,8	
	999	113,7	
0709 90 70	052	63,0	
	999	63,0	
0805 30 10	388	46,6	
	524	72,7	
	528	64,4	
	999	61,2	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	129,9	
	388	78,2	
	400	79,0	
	508	84,4	
	512	86,4	
	528	88,2	
	720	79,3	
	804	89,1	
	999	89,3	
	0808 20 50	388	99,7
		512	86,2
528		83,5	
800		67,5	
0809 10 00	999	84,2	
	052	205,8	
	064	123,9	
0809 20 95	999	164,9	
	052	268,0	
	061	180,5	
	066	130,3	
	068	63,4	
	400	235,7	
	999	175,6	
0809 40 05	624	281,7	
	999	281,7	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1480/2000**af 6. juli 2000****om fastsættelse for juni 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1713/93 af 30. juni 1993 om særlige bestemmelser for anvendelse af landbrugsomregningskurserne i sukkersektoren ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1642/1999 ⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1713/93 er det fastsat, at refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, omregnes til national valuta ved hjælp af en specifik landbrugsomregningskurs, der er lig med det pro rata-beregneede gennemsnit af de landbrugsomregningskurser, som gælder i oplagringsmåneden. Den specifikke landbrugsomregningskurs skal fastsættes hver måned for den foregående måned. For de refusionsbeløb, der skal anvendes

fra den 1. januar 1999, bør fastsættelsen af omregningskurser som følge af indførelsen af den agromonetære ordning for euroen fra samme dato dog begrænses til de specifikke vekselkurser mellem euro og de nationale valutaer for de medlemsstater, som ikke har vedtaget den fælles valuta.

- (2) Anvendelsen af disse bestemmelser fører for juni 2000 til fastsættelse af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i nationale valutaer som angivet i bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den specifikke vekselkurs, der anvendes til at omregne refusionsbeløbet for lageromkostninger, jf. artikel 8 i forordning (EF) nr. 2038/1999, til nationale valutaer, fastsættes for juni 2000 som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

Den anvendes fra den 1. juni 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 94.

⁽⁴⁾ EFT L 195 af 28.7.1999, s. 3.

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 2000 om fastsættelse for juni 2000 af den specifikke vekselkurs for refusionsbeløbet for lageromkostninger i sukkersektoren

Specifikke vekselkurser		
1 EUR =	7,46092	danske kroner
	336,660	græske drakmer
	8,31640	svenske kroner
	0,628737	pund sterling

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1481/2000**af 6. juli 2000****om fastlæggelse af den foreløbige forsyningsopgørelse for 2000/01 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer vedrørende sukker som fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 10,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999, særlig artikel 3, stk. 4, og artikel 7, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1600/92 og (EØF) nr. 1601/92 blev den foreløbige forsyningsopgørelse for 1999/2000 for Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer vedrørende sukker fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2177/92 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1434/1999 ⁽⁵⁾. I henhold til nævnte artikel 2 og på grundlag af prognoserne bør forsynings-

opgørelsen for disse ordninger fastsættes for produktionsåret 2000/01 på grundlag af objektive oplysninger indgivet af de portugisiske og spanske myndigheder, der svarer til behovene på det lokale marked.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 2177/92 affattes for produktionsåret 2000/01 som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT L 217 af 31.7.1992, s. 71.

⁽⁵⁾ EFT L 166 af 1.7.1999, s. 58.

BILAG

De i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2177/92 omhandlede mængder sukker udtrykt som hvidt sukker for produktionsåret 2000/01

Område	Mængde
Azorerne	6 500
Madeira	8 000
De Kanariske Øer	63 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1482/2000

af 6. juli 2000

om supplerung af bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 om optagelse af visse betegnelser i »Registeret over specificitetsattesteringer«, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2082/92 af 14. juli 1992 om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne har i henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2082/92 indsendt ansøgninger til Kommissionen om optagelse af betegnelser i registeret over specificitetsattesteringer.

(2) Anvendelse af angivelsen »garanteret traditionel specialitet« er forbeholdt de registrerede betegnelser.

(3) Kommissionen har modtaget flere indsigelser vedrørende betegnelserne »Leche certificada de Granja« og »Traditional Farmfresh Turkey«, jf. artikel 7 i nævnte forordning, efter offentliggørelse af registreringsansøgningens vigtigste oplysninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽²⁾.

(4) Kommissionen har i henhold til artikel 9, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2082/92 opfordret de berørte medlemsstater til at nå til enighed. Dette har imidlertid ikke været muligt, og det påhviler derfor Kommissionen at træffe afgørelse om registrering af betegnelserne.

(5) Der er ansøgt om den beskyttelse, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, i nævnte forordning. Af de nævnte indsigelser fremgår det imidlertid, at anvendelsen af navnene er lovlig, almindelig udbredt og af økonomisk betydning for lignende produkter.

(6) Betegnelserne »Leche certificada de Granja« og »Traditional Farmfresh Turkey« er imidlertid berettiget til optagelse i »Registeret over specificitetsattesteringer« og til

EF-beskyttelse efter artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92 som garanteret traditionel specialitet. Dette er ikke til hinder for, at betegnelserne fortsat kan anvendes med en varespecifikation, som adskiller sig fra den, der er beskyttet. Blot er der i så tilfælde ikke mulighed for at benytte EF-logoet og -angivelsen i forbindelse med mærkningen.

(7) Der er kun ansøgt om beskyttelse på spansk for betegnelsen »Leche certificada de Granja« og kun på engelsk for betegnelsen »Traditional Farmfresh Turkey«, hvorfor der på etiketten ved markedsføringen af produktet i overensstemmelse med Rådets direktiv 79/112/EØF⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/10/EF⁽⁴⁾, om mærkning af levnedsmidler skal anføres følgende udtryk på de øvrige sprog: »Efter spansk tradition« eller »Efter britisk tradition«, alt efter tilfældet, i umiddelbar nærhed af den pågældende betegnelse.

(8) Med hensyn til betegnelsen »Traditional Farmfresh Turkey« må i overensstemmelse med direktiv 79/112/EØF om mærkning af levnedsmidler mærkningen og især oplysningerne til forbrugerne under ingen omstændigheder kunne forveksles med de oplysninger, der skal anføres for at oplyse om de opdrætsmetoder, der omhandles i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1538/91 af 5. juni 1991 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1906/90 om handelsnormer for fjerkrækød⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1072/2000⁽⁶⁾.

(9) Bilaget til nærværende forordning supplerer bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2301/97⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2419/1999⁽⁸⁾.

(10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forskriftskomiteén for Specificitetsattesteringer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2301/97 suppleres med de betegnelser, der er angivet i bilaget til nærværende forordning, og betegnelserne optages i »Registeret over specificitetsattesteringer«, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2082/92.

De beskyttes i henhold til artikel 13, stk. 1, i denne forordning.

⁽³⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 69 af 16.3.1999, s. 22.

⁽⁵⁾ EFT L 143 af 7.6.1991, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 119 af 20.5.2000, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 319 af 21.11.1997, s. 8.

⁽⁸⁾ EFT L 291 af 13.11.1999, s. 25.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 21 af 21.1.1997, s. 15, og EFT C 405 af 24.12.1998, s. 9.

Ved markedsføringen af produktet »Leche certificada de Granja« på andre sprog end spansk

— påtrykkes etiketten »Efter spansk tradition« på dansk (eller tilsvarende på de andre sprog).

Ved markedsføringen af produktet »Traditional Farmfresh Turkey« på andre sprog end engelsk

— påtrykkes etiketten »Efter britisk tradition« på dansk (eller tilsvarende på de andre sprog).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

— Leche certificada de Granja

— Traditional Farmfresh Turkey

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1483/2000
af 6. juli 2000
om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1104/2000 af 25. maj 2000 om en beskyttelsesforanstaltning for indførsel af hvidløg med oprindelse i Kina ⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I medfør af Kommissionens forordning (EØF) nr. 1859/93 ⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1662/94 ⁽⁵⁾, kan hvidløg importeret fra tredjelande kun overgå til fri omsætning i Fællesskabet, hvis der forelægges en importlicens.
- (2) I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1104/2000 begrænses udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina og for ansøgninger, der indgives i perioden 29. maj 2000 til 31. maj 2001, til en maksimal månedlig mængde.

- (3) Under hensyntagen til kriterierne i artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning og til de allerede udstedte importlicenser overstiger de mængder, der er ansøgt om den 3. juli 2000, den i bilaget til nærværende forordning nævnte maksimale mængde for juli 2000. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes importlicenser for disse ansøgninger. Følgelig bør det afvises at udstede licenser for ansøgninger, der er indgivet efter den 3. juli 2000 og før den 31. juli 2000 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicenser, der var ansøgt om i henhold til artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1859/93 den 3. juli 2000 for hvidløg henhørende under KN-kode 0703 20 00 med oprindelse i Kina, udstedes for 0,638 % af den ansøgte mængde under hensyntagen til de oplysninger, som Kommissionen havde modtaget den 5. juli 2000.

For de nævnte produkter afvises de importlicensansøgninger, der er indgivet efter den 3. juli 2000 og før den 31. juli 2000.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EFT L 125 af 26.5.2000, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 170 af 13.7.1993, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT L 176 af 9.7.1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1484/2000
af 6. juli 2000
om fastsættelse af importtold for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt angår importtold for ris ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2831/98 ⁽⁴⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles toldtarif. For de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet med en vis procent, alt efter om det drejer sig om afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen, for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles toldtarif.
- (2) I henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for dette produkt.

- (3) I forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så vidt angår importtold for ris.
- (4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.
- (5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden.
- (6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 71.

⁽⁴⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 25.

BILAG I

Fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(EUR/t)

KN-kode	Importtold ⁽¹⁾				
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) ⁽²⁾	AVS-stater (¹) (²) (³)	Bangladesh (⁴)	Basmati Indien og Pakistan ⁽⁵⁾	Egypten ⁽⁶⁾
1006 10 21	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 23	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 25	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 27	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 92	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 94	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 96	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 10 98	(⁷)	69,51	101,16		158,25
1006 20 11	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 13	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 15	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 17	242,01	80,36	116,67	0,00	181,51
1006 20 92	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 94	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 96	154,31	49,67	72,82		115,73
1006 20 98	242,01	80,36	116,67	0,00	181,51
1006 30 21	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 23	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 25	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 27	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 42	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 44	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 46	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 48	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 61	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 63	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 65	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 67	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 92	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 94	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 96	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 30 98	(⁷)	133,21	193,09		312,00
1006 40 00	(⁷)	41,18	(⁷)		96,00

⁽¹⁾ Importtolden for ris med oprindelse i AVS-staterne anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 (EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12) og Kommissionens forordning (EF) nr. 2603/97 (EFT L 351 af 23.12.1997, s. 22), som ændret.

⁽²⁾ I henhold til forordning (EØF) nr. 1706/98 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

⁽³⁾ Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

⁽⁴⁾ Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT L 337 af 4.12.1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT L 88 af 9.4.1991, s. 7), som ændret.

⁽⁵⁾ Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1), som ændret.

⁽⁶⁾ Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien og Pakistan nedsættes med 250 EUR/t (artikel 4a i forordning (EF) nr. 1503/96, som ændret).

⁽⁷⁾ Told ifølge den fælles toldtarif.

⁽⁸⁾ Importtolden for ris med oprindelse i og hidrørende fra Egypten anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2184/96 (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 196/97 (EFT L 31 af 1.2.1997, s. 53).

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (EUR/ton)	(¹)	242,01	416,00	154,31	416,00	(¹)
2. Beregningslementer						
a) Pris cif ARAG (EUR/ton)	—	309,42	274,00	421,63	310,48	—
b) Pris fob (EUR/ton)	—	—	—	390,01	278,86	—
c) Skibsfragt (EUR/ton)	—	—	—	31,62	31,62	—
d) Kilde	—	USDA	USDA	Operators	Operators	—

(¹) Told ifølge den fælles toltarif.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1485/2000**af 6. juli 2000****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet. Ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 300.

(3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 ⁽³⁾ fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold.

(4) I artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris.

(5) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted.

(6) Af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt.

(7) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.

(8) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning.

(9) I forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses.

(10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen suspenderes.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.⁽³⁾ EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	95,00	1006 30 65 9900	01	119,00
1006 20 13 9000	01	95,00		04	125,00
1006 20 15 9000	01	95,00	1006 30 67 9100	05	125,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	95,00	1006 30 92 9100	01	119,00
1006 20 94 9000	01	95,00		02	125,00
1006 20 96 9000	01	95,00		03	130,00
1006 20 98 9000	—	—		04	125,00
1006 30 21 9000	01	95,00		05	125,00
1006 30 23 9000	01	95,00	1006 30 92 9900	01	119,00
1006 30 25 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 27 9000	—	—		01	119,00
1006 30 42 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 44 9000	01	95,00	1006 30 94 9100	01	119,00
1006 30 46 9000	01	95,00		02	125,00
1006 30 48 9000	—	—		03	130,00
1006 30 61 9100	01	119,00		04	125,00
	02	125,00		05	125,00
	03	130,00	1006 30 94 9900	01	119,00
	04	125,00		04	125,00
	05	125,00	1006 30 96 9100	01	119,00
1006 30 61 9900	01	119,00		02	125,00
	04	125,00		03	130,00
1006 30 63 9100	01	119,00		04	125,00
	02	125,00		05	125,00
	03	130,00	1006 30 96 9900	01	119,00
	04	125,00		04	125,00
	05	125,00	1006 30 98 9100	05	125,00
1006 30 63 9900	01	119,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	125,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	119,00			
	02	125,00			
	03	130,00			
	04	125,00			
	05	125,00			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, med undtagelse af Tyrkiet

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Ceuta og Melilla

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1486/2000

af 6. juli 2000

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1253/1999⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98⁽⁴⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 og til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet dækkes ved en eksportrestitution.
- (2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 701/2000⁽⁶⁾, specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt enten i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til forordning (EF) nr. 3072/95.
- (3) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1222/94 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der er taget i betragtning, fastsættes for hver måned.
- (4) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse

situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionsats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

- (5) Som følge af den ordning mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁷⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 00 alt efter vareernes bestemmelsessted.
- (6) Artikel 4, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 1222/94 fastslår, at i mangel på bevis som omtalt i artikel 4, stk. 5, litra a), i samme forordning skal en nedsat eksportrestitution fastsættes, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁸⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 87/1999⁽⁹⁾, for det anvendte basisprodukt i den for varen antagne produktionsperiode.
- (7) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.
- (8) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, som omfattes af bilag A til forordning (EF) nr. 1222/94, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95, og som udføres i form af varer, der er nævnt henholdsvis i bilag B til forordning (EØF) nr. 1766/92 eller i bilag B til den ændrede forordning (EF) nr. 3072/95, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 7. juli 2000.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT L 83 af 4.4.2000, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT L 275 af 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EFT L 9 af 15.1.1999, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 6. juli 2000 om fastsættelse af restitutionssatser, der skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse (1)	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1001 10 00	Hård hvede: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde	— —	— —
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug: – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater – i andre tilfælde: – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde	— — —	— — —
1002 00 00	Rug	3,394	3,394
1003 00 90	Byg	—	—
1004 00 00	Havre	2,511	2,511
1005 90 00	Majs, anvendt i form af: – stivelse: – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde – glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79 og 2106 90 55 (3): – – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – – i andre tilfælde – andre (også i uforarbejdet stand) kartoffelstivelse under KN-kode 1108 13 00 som ligestillet med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs: – i medfør af artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1222/94 (2) – i andre tilfælde	2,635 5,373 1,292 4,030 5,373 2,635 5,373	2,635 5,373 1,292 4,030 5,373 2,635 5,373
ex 1006 30	Sleben ris: – rundkornet – middelkornet – langkornet ris	11,938 11,938 11,938	11,938 11,938 11,938
1006 40 00	Brudris	2,770	2,770
1007 00 90	Sorghum	—	—

(1) De anvendte mængder af bearbejdede eller ligestillede produkter skal i givet fald multipliceres med de koefficienter, der er angivet i bilag E til Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 1222/94 (EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5).

(2) De berørte varer er opført i bilag I til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1722/93 (EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112).

(3) For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup, ydes kun udførselsrestitution for glucosesirup.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 19. juni 2000

i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, vedrørende Grækenlands tilslutning til den fælles valuta den 1. januar 2001

(2000/427/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 122, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til beretning fra Kommissionen ⁽²⁾,

under henvisning til beretning fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til drøftelserne i Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringschefer, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) blev indledt den 1. januar 1999. På sit møde i Bruxelles den 3. maj 1998 besluttede Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringschefer, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta den 1. januar 1999 ⁽⁴⁾.
- (2) I overensstemmelse med punkt 1 i protokollen for om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der er knyttet til traktaten, meddelte Det Forenede Kongerige Rådet, at det ikke agtede at gå over til den tredje fase af ØMU den 1. januar 1999. Denne meddelelse er ikke blevet ændret. I overensstemmelse med punkt 1 i protokollen om visse

bestemmelser vedrørende Danmark, der er knyttet til traktaten, og afgørelsen truffet af stats- og regeringscheferne i Edinburgh i december 1992 har Danmark meddelt Rådet, at det ikke vil deltage i tredje fase af ØMU. Danmark har ikke anmodet om, at proceduren i artikel 122, stk. 2, indledes.

- (3) I henhold til beslutning 1998/317/EF er Grækenland og Sverige medlemsstater med dispensation som omhandlet i traktatens artikel 122.
- (4) Den Europæiske Centralbank (ECB) blev oprettet den 1. juli 1998. Det europæiske monetære system er blevet erstattet af en valutakursmekanisme, jf. Det Europæiske Råds resolution af 16. juni 1997 om oprettelse af en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽⁵⁾. Procedurene for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II) blev fastlagt i aftalen af 1. september 1998 mellem ECB og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽⁶⁾.
- (5) I traktatens artikel 122, stk. 2, er fastsat procedurene for ophævelse af de pågældende medlemsstaters dispensation. Ifølge denne artikel gælder det, at mindst én gang hvert andet år, eller på anmodning af en medlemsstat med dispensation, skal Kommissionen og ECB aflægge beretning til Rådet efter proceduren i traktatens artikel 121, stk. 1. Der skal aflægges sådanne beretninger i 2000. Den 9. marts 2000 fremsatte Grækenland en anmodning herom.

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 8. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 5. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 28. april 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Rådets beslutning 98/317/EF af 3. maj 1998 i henhold til traktatens artikel 121, stk. 4 (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 30).

⁽⁵⁾ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 5.

⁽⁶⁾ EFT C 345 af 13.11.1998, s. 6.

- (6) Medlemsstaternes nationale lovgivning, herunder statutterne for deres nationale centralbanker, skal om nødvendigt tilpasses for at gøre den forenelig med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten. Kommissionen og ECB's beretninger indeholder en detaljeret vurdering af foreneligheden af Grækenlands og Sveriges lovgivning med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten.
- (7) I henhold til artikel 1 i protokollen om konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121 betyder kriteriet vedrørende prisstabilitet som omhandlet i traktatens artikel 121, stk. 1, første led, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1½ procentpoint. Med henblik på dette kriterium måles inflationen ved hjælp af harmoniserede forbrugerprisindekser (HICP) som defineret i Rådets forordning (EF) nr. 2494/95⁽¹⁾. Med henblik på at vurdere prisstabilitetskriteriet er en medlemsstats inflation blevet målt ved den procentvise ændring i det aritmetiske gennemsnit af de sidste 12 månedlige indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af de 12 månedlige indekser i den foregående periode. I den etårige periode, der sluttede i marts 2000, var de tre medlemsstater med de bedste prisstabilitetsresultater Frankrig, Østrig og Sverige med en inflationstakt på henholdsvis 0,9 %, 0,9 % og 0,8 %. I deres beretninger har Kommissionen og ECB taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af inflationstakterne i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 1,5 procentpoint. Det har resulteret i en referenceværdi på 2,4 % i den etårige periode, der sluttede i marts 2000.
- (8) I henhold til artikel 2 i protokollen om konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121 betyder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, andet led, at medlemsstaterne på undersøgelsestidspunktet ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104, stk. 6, om, at den pågældende medlemsstat har et uforholdsmæssigt stort underskud.
- (9) I henhold til artikel 3 i protokollen om konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121, betyder kriteriet vedrørende deltagelse i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, tredje led, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme (ERM) uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen. Medlemsstaten må især ikke i samme periode og på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta. Siden 1. januar 1999 har ERM II udgjort rammen for vurderingen af opfyldelsen af valutakurskriteriet. Ved vurderingen af opfyldelsen af dette kriterium i deres beretninger har Kommissionen og ECB undersøgt den toårige periode, der sluttede i marts 2000.
- (10) I henhold til artikel 4 i protokollen om konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121 betyder kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i traktatens artikel 121, stk. 1, fjerde led, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint. Med henblik på vurderingen af rentekonvergenskriteriet er der blevet anvendt sammenlignelige rentesatser på tiårige benchmark-statsobligationer. Med henblik på at vurdere opfyldelsen af rentekriteriet er der i Kommissionens og ECB's beretninger taget udgangspunkt i en referenceværdi beregnet som et simpelt aritmetisk gennemsnit af den langfristede nominelle rentesats i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 2 procentpoint. Det har resulteret i en referenceværdi på 7,2 % i den etårige periode, der sluttede i marts 2000.
- (11) I overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om konvergenskriterierne som nævnt i traktatens artikel 121 skal Kommissionen tilvejebringe de statistiske data, der bruges til den aktuelle vurdering af, om konvergenskriterierne er opfyldt. Kommissionen har tilvejebragt data med henblik på udarbejdelsen af dette forslag. Budgetdataene har Kommissionen tilvejebragt efter indberetning fra medlemsstaterne pr. 1. marts 2000 i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 3605/93 af 22. november 1993 om gennemførelse af den protokol om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssige store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾.
- (12) Grækenlands nationale lovgivning, herunder statutterne for den nationale centralbank, er forenelig med traktatens artikel 108 og 109 og ESCB-statutten.
- Grækenland opfylder de konvergenskriterier, der er nævnt i de fire led i traktatens artikel 121, stk. 1, idet:
- den gennemsnitlige inflationstakt i Grækenland i det år, der sluttede i marts 2000, udgjorde 2,0 %, hvilket var lavere end referenceværdien

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2494/95 af 23. oktober 1995 om harmoniserede forbrugerprisindekser (EFT L 257 af 27.10.1995, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 332 af 31.12.1993, s. 7. Ændret ved forordning (EF) nr. 475/2000 (EFT L 58 af 3.3.2000, s. 1).

- Grækenland i henhold til Rådets beslutning 2000/33/EF af 17. december 1999 om ophævelse af beslutningen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland ⁽¹⁾ ikke er omfattet af en rådsbeslutning om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud.
- Grækenland har været medlem af ERM og efterfølgende ERM II i de sidste to år. I den periode har den græske drakme (GRD) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Grækenland har ikke på eget initiativ devalueret drakmens bilaterale centalkurs over for en anden medlemsstats valuta frem til den 1. januar 1999 eller over for euroen siden da
- i det år, der sluttede i marts 2000, udgjorde Grækenlands langfristede rentesats i gennemsnit 6,4 %, hvilket var lavere end referenceværdien.

Grækenland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens i relation til alle fire kriterier.

Grækenland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta.

- (13) Rådet skal med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om, hvilke medlemsstater med dispensation der opfylder de nødvendige

betingelser for indførelse af den fælles valuta, og ophæve de pågældende medlemsstaters dispensation —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Grækenland opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta. Grækenlands dispensation, jf. betragtning 4 i beslutning 98/317/EF, ophæves med virkning fra 1. januar 2001.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Santa Maria da Feira, den 19. juni 2000.

På Rådets vegne

J. PINA MOURA

Formand

⁽¹⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 24.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. juli 2000

om diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver til bekræftelse og differentialdiagnosticering af smitsom blæreudslet hos svin

(meddelt under nummer K(2000) 1805)

(EØS-relevant tekst)

(2000/428/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslet hos svin ⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig bilag II, punkt 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør på EF-plan fastsættes diagnosticeringsprocedurer, prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver til bekræftelse af smitsom blæreudslet hos svin (SVD) og hurtig differentiering fra mund- og klovesyge, således at de to sygdomme bedre kan bekæmpes.

(2) Ifølge bilag III til direktiv 92/119/EØF skal EF-reference-laboratoriet for SVD i samråd med Kommissionen koordinere de metoder til diagnosticering af sygdommen, der anvendes i medlemsstaterne, bl.a. ved at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser med regelmæssige mellemrum og stille referenceagenser til rådighed på EF-plan.

(3) Der er for nylig udviklet laboratorieprøver, som sikrer, at smitsom blæreudslet hos svin hurtigt kan diagnosticeres og skelnes fra mund- og klovesyge.

(4) Resultaterne af de senest sammenlignende undersøgelser på EF-plan viser navnlig, at der er udviklet pålidelige prøver til påvisning af SVD-virusantigenet eller -genomet, og at disse prøver kan være et udmærket supplement til virusisolationsprøven til diagnosticering af SVD-virus.

(5) På grundlag af de erfaringer, der er gjort med bekæmpelsen af smitsom blæreudslet hos svin i de seneste år, er de prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver blevet indkredset, der er bedst egnet til at stille en korrekt diagnose af sygdommen i forskellige situationer.

(6) Der er taget hensyn til udtalelsen og anbefalingerne fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Trivsel.

(7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sørger for, at bekræftelsen af SVD og differentialdiagnosen med mund- og klovesyge baseres på:

a) påvisning af kliniske sygdomstegn

⁽¹⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.

b) påvisning af virus, antigen eller genom i prøver af epitelvæv, blærevæske eller fæces

c) påvisning af en specifik antistofrespons i serumprøver

efter procedurerne, prøvetagningsmetoderne og kriterierne for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver i håndbogen i bilaget til denne beslutning.

2. De nationale diagnoselaboratorier, der er nævnt i punkt 5 i bilag II til direktiv 92/119/EØF, kan dog ændre de laboratorieprøver, der er fastlagt i håndbogen i bilaget til denne beslutning, eller anvende andre prøver, hvis det kan godtgøres, at der opnås lige så stor følsomhed og specificitet.

Følsomheden og specificiteten af de ændrede eller andre prøver skal evalueres som led i de sammenlignende undersøgelser, der

med regelmæssige mellemrum tilrettelægges af EF-referencelaboratoriet for SVD.

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1. oktober 2000.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. juli 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

HÅNDBOG I DIAGNOSTICERINGSPROCEDURER, PRØVETAGNINGSMETODER OG KRITERIER FOR EVALUERING AF RESULTATERNE AF LABORATORIEPRØVER TIL BEKRÆFTELSE OG DIFFERENTIALDIAGNOSTICERING AF SVD

KAPITEL I

Indledning, mål og definitioner

1. Denne håndbog:
 - a) indeholder retningslinjer for og minimumskrav til diagnosticeringsprocedurer og prøvetagningsmetoder og kriterier for evaluering af resultaterne af laboratorieprøver med henblik på at opnå en korrekt diagnose af SVD. Der er dog også lagt vægt på differentialdiagnosen over for mund- og klovesyge
 - b) integrerer bestemmelserne i bilag II til direktiv 92/119/EØF, særlig bilagets punkt 4, 7 og 8
 - c) henvender sig hovedsagelig til de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af SVD. Der er derfor lagt vægt på principperne og anvendelsesområderne for laboratorieprøver og evalueringen af resultaterne frem for detaljerede laboriemetoder.
2. I denne håndbog forstås ved:
 - a) »seropositivt svin«: et svin, hvis serum har et antistoftiter, som er lig med eller større end SVD-referenceserum 4, der er nævnt i kapitel X, i det nationale laboratoriums virusneutralisationsprøve
 - b) »singletonreagent«: et enkelt seropositivt svin på en bedrift, der giver positivt resultat i serologiske prøver for SVD, men som ikke på noget tidspunkt har været i kontakt med SVD-virus, og fra hvilket der ikke er påvist infektionsspredning til kontaktsvin. Et seropositivt svin bekræftes som singletonreagent, hvis betingelserne i kapitel VIII, afsnit C, er opfyldt
 - c) »kontaktsvin«: svin, der har direkte kontakt eller inden for de sidste 28 dage har haft direkte kontakt med et eller flere seropositive svin eller med et eller flere svin, der mistænkes for at være smittet med SVD-virus. Kontaktsvin kan befinde sig eller kan have befundet sig i den samme sti eller i tilstødende stier, hvis der er mulighed for kontakt mellem stierne.

KAPITEL II

Retningslinjer for undersøgelse af svin med kliniske tegn på SVD

1. Medlemsstaterne sørger for, at embedsdyrlægen, hvis der er mistanke om tilstedeværelse af SVD-virus på en bedrift, hurtigst muligt undersøger et statistisk signifikant antal svin for de kliniske sygdomstegn, der er omtalt i kapitel IX.
2. Medlemsstaterne sørger for, at der, når svin viser kliniske tegn, som tyder på SVD eller mund- og klovesyge, hurtigst muligt stilles en differentialdiagnose ved hjælp af prøvetagning og laboratorieundersøgelser efter bestemmelserne i kapitel IV, VII og VIII i denne håndbog.

KAPITEL III

Generelle procedurer for prøvetagning og transport af prøver

1. Personer, der skal ind på eller forlader svinebedrifter, hvor der er mistanke om SVD, skal træffe alle de hygiejneforholdsregler, der er nødvendige for at mindske risikoen for kontamination eller spredning af virus.
2. Alle svin, som der tages prøver fra, skal mærkes entydigt, således at de kan identificeres med henblik på en eventuel gentagelse af prøvetagningen. Det anbefales, at det sted, hvor hvert af de svin, som der er udtaget prøver fra på bedriften, befinder sig, registreres sammen med dets entydige identifikationsmærke, navnlig hvis der tages prøver fra mistænkte svin.
3. Prøverne sendes til laboratoriet ledsaget af de relevante formularer, som skal indeholde nærmere oplysninger om de pågældende svins sygdomshistorie og om de eventuelle kliniske tegn, der er observeret.
4. Da alle vesikulære tilstande hos svin kan være mund- og klovesyge, må der træffes særlige forholdsregler, når det gælder emballering af mistænkte prøver. Disse forholdsregler skal navnlig forhindre, at beholdere går i stykker eller lækker, og forebygge risikoen for kontamination, men de er også vigtige for at sikre, at prøverne ankommer i tilfredsstillende tilstand. Hvis der anbringes is inden i en emballage, må det forhindres, at der siver vand ud. Beholdere med prøver, der mistænkes for at indeholde SVD-virus, må ikke åbnes, før de ankommer til laboratoriet.

5. Prøver, der mistænkes for at indeholde SVD-virus, må kun analyseres på et laboratorium, der er godkendt til at håndtere mund- og klovesygevirus til diagnostiske formål i henhold til EF-forskrifterne for bekæmpelse af mund- og klovesyge, medmindre mund- og klovesyge allerede er blevet udelukket.
6. Prøver kan transporteres ved 4 °C, hvis transporttiden til modtagerlaboratoriet forventes at være på under 48 timer, og skal i modsat fald holdes på en temperatur på højst -20 °C.
7. Prøver fra andre medlemsstater end Det Forenede Kongerige, der er bestemt for EF-referencelaboratoriet, skal sendes som luftfragt til London-Heathrow eller London-Gatwick. Inden afsendelsen skal laboratoriet underrettes pr. telefax (44-1483-232621) eller e-post om rutenummer, dato, forventet ankomsttid og luftfragtbrevets nummer, så pakken kan lokaliseres ved ankomsten. Pakken adresseres til:

Institute for Animal Health, Pirbright Laboratory
Community Reference Laboratory for swine vesicular disease
Ash Road, Pirbright, Woking
Surrey GU24 0NF
England, UK

Desuden skal følgende oplysninger stå på etiketten: »Animal Pathological Material of no commercial value. Perishable. Fragile. To be collected at airport by addressee. Not to be opened outside the laboratory.«

Personale fra EF-referencelaboratoriet har autorisation til at afhente sendinger i lufthavnen i henhold til en særlig generel importtilladelse, som er udstedt af UK Ministry of Agriculture, Food and Fisheries til dette formål. Det er en fast ordning, og der kræves ikke en særskilt tilladelse for hver indførsel. Det er ikke tilladt, at uautoriseret personale fører mistænkt blæremateriale ind i Det Forenede Kongerige i deres håndbagage. Der må ikke benyttes kurerfirmaer.

8. Transport af prøver til de nationale laboratorier skal foregå i overensstemmelse med instrukserne fra medlemsstaternes myndigheder.

KAPITEL IV

Prøvetagningsprocedurer på bedrifter med klinisk mistænkte svin

1. Når der er mistanke om tilstedeværelse af SVD-virus på en bedrift, fordi der er observeret kliniske sygdomstegn, skal der indsamles prøver fra repræsentative grupper af svin, som viser disse tegn, med henblik på bekræftelse af sygdommen og differentialdiagnosticering over for mund- og klovesyge.
2. De foretrukne prøver til diagnosticering er epitel og blærevæske fra intakte eller nyligt bristede blærer, der er indsamlet fra svin med typiske sygdomstegn, og hvori SVD-virus, -antigen eller -genom kan påvises. Det anbefales, at der udtages prøver fra omkring 5-6 af disse svin.
3. Selv om der er en tilstrækkelig mængde (mindst 1 g) frisk epitelvæv og blærevæske til rådighed, skal følgende prøver også indsamles:
 - a) blodprøver fra mistænkte svin og kontaktsvin til serologisk undersøgelse og
 - b) fæcesprøver fra mistænkte svin og fra gulvet i deres sti og fra tilstødende stier til virologisk undersøgelse.
4. Prøverne skal indsamles og transporteres som følger:
 - a) epitelprøver og blærevæske:
 - der skal om muligt indsamles mindst 1 g epitelvæv fra en intakt eller nyligt bristet blære. Det anbefales at give dyrene et beroligende middel, inden prøverne tages, både for at undgå, at personalet kommer til skade, og for at tilgodese dyrenes velfærd
 - hvis epitelprøverne omgående (mindre end tre timer efter prøvetagningen) transporteres til det nationale laboratorium, kan de transporteres i tør tilstand og nedkølet. Hvis transporttiden kan forventes at overstige tre timer, skal prøverne anbringes i en lille mængde transportmedium bestående af lige dele glycerol og 0,04 M phosphatbufferopløsning eller en tilsvarende bufferopløsning (Hepes), således at pH-værdien holdes inden for det område, der giver de bedste overlevelsesmuligheder for mund- og klovesygevirus (pH-værdi fra 7,2 til 7,6). Transportmediet skal indeholde antibiotika. De egnede antibiotika og koncentrationen heraf pr. ml slutopløsning er:
 - i) penicillin 1 000 IE
 - ii) neomycinsulfat 100 IE
 - iii) polymyxin B sulfat 50 IE
 - iv) mycostatin 100 IE
 - hvis der kan indsamles blærevæske fra en intakt blære, skal den opbevares ufortyndet i en separat beholder

b) blodprøver:

- blodprøver kan indsamles med henblik på serologisk eller virologisk undersøgelse. De indsamles dog normalt kun fra svin, der mistænkes for at være kommet sig af en klinisk eller subklinisk infektion, med henblik på påvisning af antistof, da epitel-, blærevæske- og fæces-prøver fra svin med kliniske tegn er bedre egnet til viruspåvisning end blodprøver. Det anbefales, at der tages koagulerede fuldblodsprøver ved hjælp af vacutainere uden antikoaguleringsmiddel, og at vacutainerne transporteres uåbnet

c) fæcesprøver:

- fæcesprøver fra gulvet i stier, der mistænkes for at huse eller have huset SVD-inficerede svin, eller fækale svaberprøver og fæcesprøver fra mistænkte levende svin skal anbringes i solide, tætte beholdere.

Beholdere med mistænkte prøver skal desinficeres på ydersiden, inden de transporteres til laboratoriet. Følgende er egnede desinfektionsmidler:

- natriumhydroxid (fortynding 1:100)
- formalin (1:9 fortyndet formalinopløsning, der mindst indeholder 34 % formaldehyd) og
- natriumhypochlorit (2 % frit chlor).

Disse desinfektionsmidler skal håndteres med omhu.

KAPITEL V

Metoder til prøvetagning med henblik på serologisk overvågning af SVD

1. Når serologisk overvågning gennemføres med følgende formål:

- a) overvågning på bedrifter, hvor der ikke er bevis for eller mistanke om sygdommens tilstedeværelse
- b) overvågning på slagterier, markeder, opsamlingssteder og lign. ved rutinemæssig udtagning af prøver til serologisk undersøgelse
- c) ikke-diskriminerende overvågning af svin fra andre medlemsstater på importbedriften

skal der indsamles blodprøver fra svinene til serologisk undersøgelse efter bestemmelserne i de programmer eller planer for overvågning eller udryddelse, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 90/424/EØF ⁽¹⁾ eller Rådets direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾, eller, hvis sådanne programmer eller planer ikke foreligger, efter de procedurer, som medlemsstaternes myndigheder har fastlagt.

2. Når serologisk overvågning gennemføres med følgende formål:

- a) overvågning af bedrifter i jagttagesdistrikter og overvågningsområder, der er blevet afgrænset efter bekræftelse af sygdomsudbrud i henhold til punkt 7 og 8 i bilag II til direktiv 92/119/EØF, eller
- b) overvågning af de bedrifter, der er nævnt i artikel 9 i direktiv 92/119/EØF

skal der indsamles blodprøver fra svinene til serologisk undersøgelse efter følgende procedure:

- når det gælder avlsbedrifter, tages der stikprøver på en sådan måde, at 5 % forekomst af serokonversion påvises med et konfidensniveau på 95 %
- når det gælder bedrifter, der kun holder fedesvin, skal prøvetagningen sikre, at det samlede antal indsamlede prøver mindst svarer til det antal, der kræves til påvisning af en forekomst på 5 % med et konfidensniveau på 95 %. Prøverne skal under alle omstændigheder tages fra så mange tilfældigt udvalgte stier som muligt
- når det gælder blandede avls- og opfedningsbedrifter, skal der tages så mange prøver fra hver separat anbragt gruppe svin, som der kræves for at påvise en 5 % forekomst af serokonversion med et konfidensniveau på 95 %.

KAPITEL VI

Andre foranstaltninger og gentaget prøvetagning ved fund af seropositive svin

1. Ved fund af et enkelt seropositivt svin på en bedrift på grundlag af den i kapitel V, punkt 1, litra a), eller punkt 2 nævnte overvågning, sørger myndighederne for:

- a) at foranstaltningerne efter artikel 4 i direktiv 92/119/EØF anvendes på denne bedrift, hvis det ikke allerede er sket
- b) at der foretages kontrol på bedriften i henhold til kapitel II, punkt 1

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

- c) at der tages blodprøver til serologisk undersøgelse fra:
- det mistænkte svin
 - kontaktsvin, der befinder sig i den samme sti som det mistænkte svin og i tilstødende stier: der tages prøver fra disse svin på en sådan måde, at der i stien kan påvises en 50 % forekomst af serokonversion med et konfidensniveau på 95 %.
2. Myndighederne kan dog beslutte at ophæve de i punkt 1, litra a), nævnte foranstaltninger, hvis:
- a) den epidemiologiske undersøgelse i henhold til artikel 8 i direktiv 92/119/EØF tyder på, at der ikke er opstået SVD på bedriften
 - b) der ikke er konstateret kliniske tegn på SVD på bedriften, og
 - c) bedriften ikke ligger i et overvågningsområde eller et jagttagelsesdistrikt, som er afgrænset efter et bekræftet sygdomsudbrud eller er undergivet andre restriktioner i forbindelse med et bekræftet sygdomsudbrud, og
- under forudsætning af,
- at ingen svin flyttes fra bedriften med henblik på samhandelen inden for EF, og
 - at svin fra den pågældende bedrift kun flyttes til et slagteri til omgående slagting eller til en anden bedrift, hvorfra ingen svin flyttes med henblik på samhandelen inden for EF
- før SVD endeligt kan udelukkes på grundlag af resultaterne af de yderligere kontroller og serologiske prøver.
3. Hvis kontrollen og de serologiske prøver i henhold til punkt 1, litra b) og c):
- a) giver negative resultater eller kun bekræfter et positivt fund med hensyn til det svin, der tidligere er fundet positivt (singletonreagent), kan SVD udelukkes. Foranstaltningerne i henhold til punkt 1, litra a), ophæves, medmindre bedriften ligger i et jagttagelsesdistrikt eller et overvågningsområde omkring et sygdomsudbrud, hvor udryddelsesforanstaltningerne i henhold til punkt 7 eller 8 i bilag II til direktiv 92/119/EØF fortsat skal anvendes
 - b) viser, at der er mere end et seropositivt svin på bedriften, må SVD enten bekræftes, eller der må, hvis betingelserne i punkt 4 i bilag II til direktiv 92/119/EØF for bekræftelse af sygdommen ikke er opfyldt, tages yderligere prøver på bedriften efter prøvetagningsprocedurerne i punkt 4.
4. Hvis der påvises mere end et seropositivt svin på en bedrift efter prøvetagningen og de serologiske undersøgelser i henhold til kapitel V, punkt 1, litra a) eller c), eller punkt 2, men betingelserne i punkt 4 i bilag II til direktiv 92/119/EØF for bekræftelse af SVD ikke er opfyldt, sørger myndighederne for:
- a) at bestemmelserne i artikel 4 i direktiv 92/119/EØF anvendes eller fortsat anvendes
 - b) at der foretages kontrol på bedriften i henhold til kapitel II, punkt 1
 - c) at der indsamles yderligere blodprøver fra seropositive svin og kontaktsvin til serologisk undersøgelse i henhold til punkt 1, litra c)
 - d) at der indsamles blodprøver fra svin i andre bygninger på bedriften til serologisk undersøgelse i henhold til kapitel V, punkt 2
 - e) at der indsamles et tilstrækkeligt antal fækale prøver til virologisk undersøgelse fra:
 - de seropositive svin
 - gulvet i stierne med seropositive svin og i tilstødende stier
 - tilfældigt udvalgte stier i andre bygninger på bedriften.

Fækale prøver, der indsamles i henhold til første og andet led, skal undersøges snarest muligt. Hvis disse prøver er negative, men resultaterne af de serologiske prøver tyder på, at SVD kan have bredt sig til andre bygninger, skal de fækale prøver, der indsamles i henhold til tredje led, også undersøges.

Hvis betingelserne for bekræftelse af SVD i punkt 4 i bilag II til direktiv 92/119/EØF ikke er opfyldt efter disse yderligere kontroller og prøver, skal de seropositive svin aflives eller slagtes i henhold til punkt 4, litra d), i bilag II til direktiv 92/119/EØF. Hvis flere svin er fundet seropositive ud over dem, der allerede er fundet seropositive på grundlag af den tidligere prøvetagning, finder bestemmelserne og procedurerne i litra a), b), c), d) og e) ovenfor tilsvarende anvendelse.

5. Ved fund af et eller flere seropositive svin på grundlag af overvågningsaktiviteterne i henhold til kapitel V, punkt 1, litra b) eller c), skal myndighederne, uden at dette berører foranstaltningerne i henhold til artikel 9 i direktiv 92/119/EØF, sørge for:
- at der, hvis det er nødvendigt og gennemførligt, foretages yderligere relevante kontroller, herunder indsamling af prøver, til bekræftelse eller udelukkelse af SVD, på det sted, hvor disse svin er påvist, under hensyntagen til de lokale forhold
 - at foranstaltningerne i henhold til artikel 4 i direktiv 92/119/EØF anvendes på disse svins oprindelsesbedrift
 - at der foretages kontrol på disse svins oprindelsesbedrift i henhold til kapitel II, punkt 1, og
 - at der indsamles blodprøver fra svinene på de seropositive svins oprindelsesbedrift til serologisk undersøgelse i henhold til kapitel V, punkt 2.
6. Myndighederne kan dog beslutte at ophæve foranstaltningerne i henhold til punkt 5, litra b), hvis:
- den epidemiologiske undersøgelse i henhold til artikel 4 og 8 i direktiv 92/119/EØF tyder på, at der ikke er opstået SVD på bedriften
 - der ikke er konstateret kliniske tegn på SVD på bedriften, og
 - bedriften ikke ligger i et overvågningsområde eller et iagttagelsesdistrikt, som er afgrænset efter et bekræftet sygdomsudbrud eller er undergivet andre restriktioner i forbindelse med et bekræftet sygdomsudbrud
- og under forudsætning af:
- at ingen svin flyttes fra bedriften med henblik på samhandelen inden for EF, og
 - at svinene kun flyttes fra bedriften til et slagteri til omgående slagtning eller til en anden bedrift, hvorfra ingen svin flyttes med henblik på samhandelen inden for EF
- før SVD definitivt kan udelukkes på grundlag af resultaterne af de yderligere kontroller og serologiske undersøgelser på det sted, hvor de seropositive svin er påvist, og på oprindelsesbedriften.

KAPITEL VII

Principper og anvendelsesområder for virologiske prøver og evaluering af resultaterne

A. Påvisning af virusantigen

- Den indirekte ELISA-sandwichtest har afløst komplementbindingsprøven som den foretrukne metode til påvisning af SVD-virusantigen. Prøven er den samme som den, der anvendes til diagnosticering af mund- og klovesyge. Prøven for de to sygdomme skal udføres samtidig, medmindre mund- og klovesyge allerede er blevet udelukket. Den anbefales især til epitel- eller væskeprøver fra vesikulære læsioner, hvori der, når der er tale om akut inficerede svin, både kan forekomme SVD- og mund- og klovesygevirus i høje titere (³), som kan påvises inden for nogle få timer.

Flere rækker i flerhuls ELISA-plader adsorberes med kaninantiserum mod SVD-virus og hver af de syv serotyper mund- og klovesygevirus. Disse sera binder viruset. Der tilsættes suspensioner af prøvemateriale til hver af rækkerne. Der indgår også egnede kontroller. I næste fase tilsættes de respektive rækker homologt marsvinpåvisningsserum efterfulgt af kaninantimarsvinserum, som er konjugeret til et enzym, såsom peberrodsperoxidase. Der skylles grundigt mellem hver fase for at fjerne ikke bundne reagenser. Der foreligger en positiv reaktion, hvis der opstår en farvereaktion ved tilsætning af kromogen og substrat. Hvis reaktionerne er kraftigt positive, kan de ses med det blotte øje, men resultaterne kan også aflæses spektrofotometrisk, og i så fald angiver en absorbans aflæsning på 0,1 over baggrunden en positiv reaktion.

- Alternative monoklonalt antistofbaserede ELISA-systemer med anvendelse af udvalgte monoklonale antistoffer som bindende antistof og peroxidasekonjugerede monoklonale antistoffer som påvisningsantistof kan anvendes til påvisning af SVD-antigen i epitelprøver, blærevæske eller inficeret vævskultur og til differentialdiagnosticering over for mund- og klovesyge.
- En ELISA baseret på monoklonale antistoffer kan anvendes til undersøgelse af antigenvariation mellem stammer af SVD-virus. Virusantigener dyrket på vævskultur bindes ved hjælp af et kanin-hyperimmun-antiserum mod SVD adsorberet til den faste fase. Passende mængder monoklonale antistoffer bringes derpå til at reagere, og bindingen af monoklonale antistoffer til feltstammer sammenlignes med bindingen af monoklonale antistoffer til forældre-stammerne. Identisk binding tyder på tilstedeværelse af epitoper, der er fælles for forældre- og feltstammerne.

⁽³⁾ Positive ELISA-resultater er forbundet med tilstedeværelse af mindst 10^5 TCID₅₀ (vævskulturinficerende doser) virus i prøven.

B. Isolering og dyrkning af virus

1. Klarede suspensioner af prøver af epitel, blærevæske eller fæces, som mistænkes for at indeholde SVD-virus, podes rutinemæssigt på følsomme cellekulturer. Hvis mængden og kvaliteten af de prøver fra vesikulære læsioner, der er indsendt til undersøgelse, er utilstrækkelig til direkte undersøgelse ved ELISA, er det nødvendigt at dyrke virus i vævskultur for at forstærke virusantigenet.
2. Til isolering og dyrkning af virus podes klaret epitelsuspension på enlagscellekulturer af IB-RS-2-celler. Der bør benyttes to fortyndinger af epitelsuspension, den ene stærkt fortyndet (1:500) og den anden svagt fortyndet (1:10), for at undgå, at friget interferon interfererer med SVD-virusets vækst. Ved virusisolering tilsættes der kun antibiotika til substratet. Ved differentialdiagnosticering over for mund- og klovesygevirus skal der også podes primære skjoldbrusker fra kvæg eller babyhamsternyreceller (BHK-21).
3. Hvis der udvikler sig en cytopatisk effekt, høstes supernatanten fra positive kulturer, når effekten er komplet, og benyttes i ELISA til virusidentifikation. Negative kulturer podes på friske vævskulturer 48 eller 72 timer senere, og denne blindpassage undersøges senest 72 timer senere. Hvis der ikke forekommer nogen cytopatisk effekt efter endnu en blindpassage, kan prøven erklæres negativ for tilstedeværelse af levende virus.
4. Suspensioner af fækale prøver kan behandles som beskrevet i punkt 1. Da der normalt er mindre virus i fæces end i epitel, er det nødvendigt at inkludere en tredje blindpassage, hvis der ikke forekommer nogen cytopatisk effekt ved de første to passager.
5. Samtidig podning af en svinecellelinje og et af de ovennævnte vævskultursystemer (helst primære skjoldbrusker fra kvæg) er en god rettesnor for, om vesikulære prøver indeholder SVD-virus eller mund- og klovesygevirus, da førstnævnte virus kun vil vokse i svineceller. Mund- og klovesygevirusisolater, som i længere tid er blevet overført mellem svin, kan dog også foretrække at vokse i svinecellesystemer.

C. Polymerasekædereaktion (PCR) til påvisning af genom

1. Identifikationsmetoder for nukleinsyre kan benyttes til påvisning af SVD-virusgenom i klinisk materiale ved hjælp af PCR og til at fastslå det indbyrdes forhold mellem isolater af SVD-virus ved bestemmelse af nucleotidsekvensen af en del af genomet. Der er udviklet PCR-metoder, som gør diagnosticeringen mere følsom. Der er beskrevet lidt afvigende omvendt transkriptase-PCR-procedurer, hvor der benyttes primere, som svarer til velbevarede regioner i 1C- og 1D-generne.
2. PCR-metoden er hurtig (resultaterne foreligger normalt inden for 24 timer), påviser alle genotyper af SVD-virus og er følsom nok til at kunne benyttes til prøver fra tilfælde af mistænkt klinisk sygdom.
3. Når der er mistanke om subklinisk infektion, eller når prøver indsamles, efter at den kliniske sygdom er overstået, eller når fækale prøver behandles, opnås der med forbedrede RT-PCR-metoder, som for eksempel nested RT-PCR, immun-PCR, ELISA-PCR og mere forfinede RNA-ekstraktionsmetoder et påvisningssystem, som er mindst lige så følsomt, men væsentligt hurtigere end gentagne passager på vævskultur.
4. Ved sekventering af omkring 200 nucleotider i 1D-genet, som koder for det vigtige strukturprotein VP1, er det muligt at gruppere SVD-virusstammer efter deres sekvenshomologi og epidemiologisk sammenkædede stammer, der forårsager sygdom i forskellige regioner eller på forskellige tidspunkter.

D. Evaluering af resultaterne af virologiske prøver

Påvisning af SVD-virusantigen eller -genom ved hjælp af ELISA og PCR har samme diagnostiske værdi som virusisolation.

Virusisolationsprøven må dog betragtes som referenceprøven og skal anvendes som bekræftende prøve, når det er nødvendigt, navnlig hvis et positivt ELISA- eller PCR-resultat ikke er forbundet med:

- a) påvisning af kliniske sygdomstegn
- b) fund af seropositive svin eller
- c) en direkte epidemiologisk tilknytning til et bekræftet udbrud.

KAPITEL VIII

Principper og anvendelsesområder for serologiske prøver og evaluering af resultaterne**A. Virusneutralisationsprøve (VN)**

1. Den kvantitative VN-mikroprøve til påvisning af SVD-virusantistof udføres med IB-RS-2-celler eller et tilsvarende cellesystem i fladbundede mikrotiterplader til vævskultur.
2. Virus dyrkes i encellelag af IB-RS-2-celler og opbevares enten ved -20°C efter tilsætning af 50 % glycerol eller ved -70°C uden tilsætning af glycerol. Seraene inaktiveres ved 56°C i 30 minutter, inden prøven udføres.

B. ELISA'er

1. ELISA'en til påvisning af antistoffer er en konkurrerende ELISA baseret på monoclonale antistoffer. Hvis serumprøven indeholder antistoffer mod SVD-virus, vil bindingen af et udvalgt peroxidasekonjugeret monoclonalt antistof til virusantigen blive hæmmet.

I denne ELISA bindes SVD-virusantigenet til den faste fase ved hjælp af monoclonale antistoffer. Derpå inkuberes serumprøverne i en passende fortynding efterfulgt af tilsætning af det peroxidasekonjugerede monoclonale antistof. Derefter måles hæmningen af bindingen af det monoclonale antistof ved hjælp af substrat og kromogen.

2. En indirekte bindings-ELISA med anvendelse af isotypespecifikke monoclonale antistoffer til påvisning af porcint IgG eller IgM, der er specifikt for SVD-virus, kan være en hjælp ved vurderingen af tidspunktet for infektion af svinet eller på den angrebne bedrift.

I den isotypespecifikke ELISA bindes virusantigenet til den faste fase ved hjælp af et antigenbindende antistof. Hvis serumprøven indeholder antistoffer mod SVD-virus, påvises de ved hjælp af et anti-svin-IgG eller et anti-svin-IgM monoclonalt antistof konjugeret med peroxidase. Derefter måles bindingen ved hjælp af substrat og kromogen.

Den isotypespecifikke ELISA kan også hjælpe med til at skelne singletonreagerter fra ægte positive svin, jf. afsnit C.

C. Anvendelse af serologiske prøver og evaluering af resultaterne

1. VN-prøven og ELISA er de anbefalede serologiske prøver. I kapitel X er de referencesera anført, som leveres fra EF-referencelaboratoriet til udførelse af standardiserede serologiske prøver i EF.

VN-prøven må betragtes som referenceprøven, men har den ulempe, at den tager 2-3 dage at udføre og kræver vævskulturfaciliteter.

ELISA er hurtigere og kan lettere standardiseres. Den konkurrerende ELISA baseret på monoclonalt antistof er den hidtil mest pålidelige ELISA for SVD-antistof. Den anbefales som screeningstest for et stort antal prøver.

VN-prøven må dog om nødvendigt anvendes som bekræftende prøve, navnlig efter første påvisning af positive prøver på en bedrift. Der kan ses bort fra svin, som er positive ifølge ELISA, men negative ifølge VN-prøven.

2. Der kan opstå mistanke om tilstedeværelse af en singletonreagent^(*), når der er tale om fund af et enkelt seropositivt svin, eller når følgende kriterier er opfyldt:
 - a) der er ingen kliniske tegn på sygdom på bedriften
 - b) der er ingen relevante fortilfælde af klinisk sygdom på bedriften
 - c) der har ikke været nogen tidligere kontakt med et kendt sygdomsudbrud.
3. Et svin er en bekræftet singletonreagent, når:
 - a) der ikke identificeres andre seropositive svin ved opfølgingsprøver
 - b) prøver, der tages af kontaktsvin efter det første fund af singletonreagenten, ikke afslører serokonversion
 - c) antistofiteten ved gentaget prøvetagning er konstant eller faldende.

^(*) En lille andel singletonreagerter kan påvises ved alle de gængse serologiske prøver for SVD. Faktorerne, der er bestemmende for singletonreagerter, er ukendte. Serologisk krydsreaktivitet med SVD-virus skyldes måske infektion med en anden, endnu ikke identificeret picornavirus, eller kan skyldes andre ikke specifikke faktorer i serumet.

4. Følgende supplerende kriterier og principper må dog også tages i betragtning ved bekræftelse af en singletonreagent:
- a) forekomsten af singletonreagerter er ca. 1 pr. 1 000 svin
 - b) sera fra singletonreagerter har normalt følgende profil:
 - lav antistoftiter i VN-prøven
 - ikke tydeligt positiv i den konkurrerende ELISA baseret på monoklonale antistoffer
 - udelukkende IgM og ingen IgG i den SVD-isotypespecifikke ELISA ⁽⁷⁾.

KAPITEL IX

Kliniske tegn på og karakteristika ved SVD

SVD er en smitsom svinesygdom, der forårsages af et enterovirus af Picornaviridae-familien, og som kan være en subklinisk, mild eller alvorlig vesikulær tilstand afhængig af virusstamme, eksponeringsvej og infektionsdosis og af de forhold, hvorunder svinene holdes. Supplerende stressfaktorer, såsom transport, sammenblanding med andre svin og ekstreme temperaturer kan også være prædisponerende for udviklingen af kliniske tegn.

SVD er karakteriseret ved let feber og blærer på kronranden, klovballerne, lemmehuden og mindre hyppigt på trynen, læberne, tungen og yveret. Morbiditeten kan være så høj som 100 %, men mortaliteten er ganske lav eller lig nul.

Infektionen kan udvikle sig i en upåfaldende eller mild form, der kun manifesterer sig i en midlertidig forringelse af dyrets almentilstand, men fører til udvikling af virusneutraliserende antistoffer i løbet af nogle få dage ⁽⁸⁾.

Da sygdommen er subklinisk eller mild, opstår der ofte først mistanke efter serologiske prøver med henblik på sygdomsovervågning eller udstedelse af eksportcertifikater. Nylige europæiske udbrud af SVD har været karakteriseret ved mindre alvorlige eller slet ingen kliniske tegn, og diagnosticeringen har ofte været afhængig af serologi.

De kliniske tegn på SVD kan dog ikke skelnes fra de kliniske tegn på mund- og klovesyge. Alle tilstande med blæredannelse skal i starten behandles som mistænkt mund- og klovesyge, og der skal fremskaffes en differentialdiagnose snarest muligt.

Inkubationstiden for SVD hos det enkelte svin er normalt på mellem 2 og 7 dage, hvorefter der forbigående kan opstå feber på op til 41 °C, men de kliniske tegn viser sig måske først efter længere tids forløb. Der udvikler sig derpå blærer på kronranden, typisk ved overgangen til kloven. De kan optræde på hele kronranden og resultere i, at kloven falder af. I sjældnere tilfælde kan der også opstå blærer på trynen, navnlig dorsalt, og på læberne, tungen og yveret, og der kan forekomme overfladiske erosioner på knæene. Angrebne svin kan blive lamme og miste ædelysten i nogle få dage.

Sygdomsforløbet er alvorligere hos yngre svin, selv om mortalitet som følge af SVD er meget sjælden i modsætning til mund- og klovesyge hos unge dyr.

Der er meldt om nervøse tegn, men de er sjældne. Abort er ikke typisk for SVD. Hjertesvigt på grund af multifokal myocarditis kan være et træk ved mund- og klovesyge og encephalomyocarditis, navnlig hos smågrise, men forekommer ikke ved SVD.

Dyrene kommer sig normalt helt i løbet af 2-3 uger med en mørk, horisontal linje på kloven, hvor væksten midlertidig er blevet afbrudt, som eneste tegn på infektion.

Angrebne svin kan udskille virus fra næse og mund og i fæces op til 48 timer, inden de kliniske tegn sætter ind. Der produceres mest virus de første 7 dage efter infektion, og virusudskillelsen fra næse og mund ophører normalt inden for 2 uger. Virus kan isoleres fra fæces i op til 20 dage efter infektion, selv om der er meldt om tilfælde med tilstedeværelse af virus i op til 3 måneder. Det kan overleve i ret lang tid i de nekrotiske væv i forbindelse med bristede blærer og i fæces.

⁽⁷⁾ Specifik IgG alene eller både IgG og IgM påvises normalt i serumprøver fra SVD-virusinficerede svin, mens sera fra singletonreagerter normalt kun indeholder IgM. Specifik IgG vil ikke kunne påvises i serumprøver fra svin, der er blevet inficeret med SVD-virus inden for de forudgående 10-14 dage, selv om specifik IgG bør kunne påvises i endnu en blodprøve. Nyligt inficerede svin kan dog ikke med sikkerhed skelnes fra singletonreagerter, før deres immunreaktion skifter fra IgM- til IgG-produktion. Se også kapitel IX og fodnote 6.

⁽⁸⁾ Specifik IgM kan normalt påvises i blodet fra 2 til 3 dage efter infektion og forsvinder efter ca. 30-50 dage; specifik IgG kan normalt påvises i blodet fra 10 til 14 dage efter infektion og varer nogle år. Ig-isotypen kan bestemmes ved hjælp af den ELISA, der er beskrevet i kapitel VIII, afsnit B, punkt 2.

KAPITEL X

SVD-referencesera

Referenceserum	Oprindelse	Kommentar (?)
1	Normalt svineserum	Negativt kontrolserum
2	Serum indsamlet 21 dage efter infektion fra et svin, som er inficeret med SVD-virusstamme UKG 27/72 (ren)	Stærkt positivt kontrolserum
3	En 1:10-fortynding i normalt svineserum af et serum indsamlet 5 dage efter infektion fra et svin, som er inficeret med SVD-virusstamme Italien 8/94	Et lavpositivt serum fra et svin kort tid efter infektion med et nyligt europæisk isolat af SVD-virus. Serumet er blevet fortyndet, så det giver et lavt positivt resultat i ELISA- og VN-prøven
4	En 1:40-fortynding af et serum indsamlet 21 dage efter infektion fra et svin, som er inficeret med SVD-virusstamme UKG 27/72	Et lavpositivt serum, hvis antistofindhold er det lavest mulige, som EF's nationale referencelaboratorier regelmæssigt kan konstatere positivt ved hjælp af ELISA og virusneutralisation Svarer til serum RS 01-04-94 ⁽⁸⁾
5	Serum indsamlet 4 dage efter infektion fra et svin, som er inficeret med SVD-virusstamme UKG 27/72 (ren)	Et lavpositivt serum fra et svin kort tid efter infektion
6	Serum indsamlet 5 dage efter infektion fra et svin, som er inficeret med SVD-virusstamme UKG 27/72 (ren)	Et lavpositivt serum fra et svin kort tid efter infektion

(?) Disse kommentarer vedrører undersøgelsen af de enkelte svin. Ved seroovervågning bør der tages hensyn til den anvendte prøves følsomhed.

⁽⁸⁾ Dvs. et serum med en titer, som er så meget højere end påvisningsgrænsen, at det altid giver positivt resultat ved gentagne ELISA- og VN-prøver.